

POESÍAS LLIBRET FALLA

Plaça Prado (Gandia)

Gener de 2013

LA NIT

La nit, un animal tan incert com la memòria, ha tret les urpes per ensenyar-nos que viure és això. Aprendre a acomodar-se'n del sol.

SECRETS

Vull viure a la meua manera, diu la foscor. A jugar com juguen els secrets, d'amagat a una plaça: a saber-se hostatges del futur tan incert.

FOSCOR

Et dec una cançó. O un poema. Una ferida sense cicatriu que sane les ferides obertes de la nit. La geografia de la foscor sota la coberta.

FERIDES OBERTES

Et dec una cançó. O un poema. Una ferida sense cicatriu que sane les ferides obertes de la nit. La geografia de la foscor sota la coberta.

BESOS FURTIUS

Quan va ser nit per a tot, hi hagué besos furtius als portals del Prado. Comiats als dintells. Secrets callats en un adéu a deshora. Tu...

MENTRE ESPERES

Han callat estos versos tot el que parlaren els besos furtius. Els secrets fan el que el temps: passen a consciència mentre esperes.

MIRADES

Callar és el silenci. L'oblit. La melangia de la tardor en què t'acomia dares dels meus secrets assassinats a l'espill. Miralls de mirades.

NOTES ORFES

No sé si va ser una nota en la tauleta o una cançó d'Antonio Vega. Des que marxares, els dies i les nits s'han fos, confusos, obtusos, orfes.

TRESORS

Hi ha tresors escrits al teu rostre de somriures. Adéus que s'intueixen en la teua geografia. Ets els secrets i els camins que hem encetat.

Acompanyen a les fotografies de Rafa Andrés, una mirada a la nit del nostre Prado, estes poesies. Piulades en menys de 140 caràcters, com la immediatesa dels tuits. Inspirades en l'essència de la seua brevetat, però conservant l'esperit de les grans històries, els poemes són un complement a les mirades que hem obert a la plaça i a la barriada. Innovant, com innova una nit que sempre sembla la mateixa. Que sembla sorprendre igual.